

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Το καράβι+Κολλάζ

Εύη Λιακέα

doi: [10.12681/armen.37635](https://doi.org/10.12681/armen.37635)

Copyright © 2024, Εύη Λιακέα

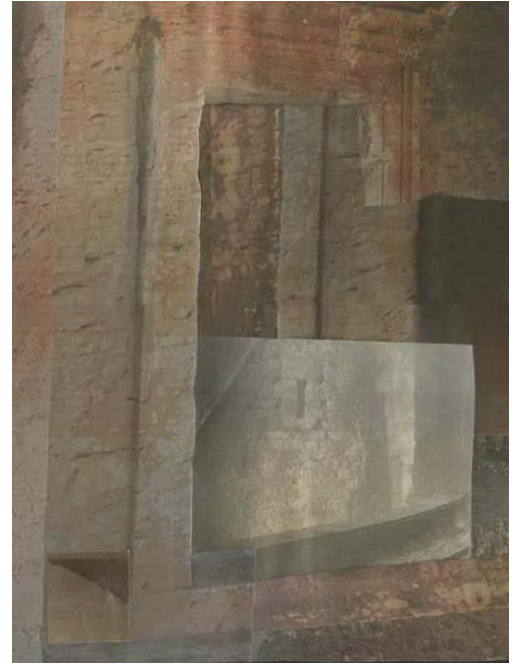
Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.frontlicense.cc/by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.frontlicense.cc/by-nc-nd4/#).

Εύη Λιακέα

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

στη φίλη μου Γεωργία Οικονομοπούλου

Το καράβι έρχεται ή φεύγει;
Ο ήχος του ταξιδεύει με το σύννεφο.
Πιο 'δω τραγουδούν πουλιά και τα τζιτζίκια.
Ο αέρας έρχεται. Φορώντας το άσπρο νυχτικό της γιαγιάς,
νιώθω ν' ανασαίνει στο σώμα μου.
Τώρα σ' άλλη κυρά παραδόθηκε ο αετός της.
Ο αέρας έρχεται σέρνοντας μαζί το λευκό φεγγάρι.
Θυμάσαι τότε που μας ανάδειψε τα φτερά,
τις μέρες μετά το πρώτο χιόνι;
Μας τράβηξε απ' τα χρυσά σκοτεινά δωμάτια,
την τόση ακινησία τους, και μας ξέβρασε στο φως.
Πόσες φορές δεν είναι στ' όνειρό μας ένα φωτεινό λιβάδι,
μ' ένα φεγγάρι να μας γλείφει τις πληγές
και τ' αποκοιμισμένα φίδια μας;
Στην παλιά μας σχέση, την αγέρωχη εικόνα σου
καθώς ο αέρας σου φυσούσε τα μαλλιά,
σφύριγμα παλιών ποιημάτων.
Μουρμουρητό-
Καθώς μας σπρώχνει, ποιος ξέρει πού βρισκόμαστε
στων χεριών τους λαβυρίνθους;

Χωρίς τίτλο, κολλάζ, 26,5x21,
Εύη Λιακέα 2012